

Goede Vrijdag
Lauden

¹⁵
Vijf minuten na het einde van de metten
beginnen de lauden

DE LAUDEN

Bij de intonatie van de eerste antifoon maakt men een kruisteken.

Antiphona 1

Próprio * Fílio suo non pepércit
Deus sed pro nobis ómnibus
trádídít illum.

1e antifoon

Zijn eigen Zoon heeft God niet
gespaard, maar Hij heeft Hem
voor ons allen overgeleverd.

Psalmus 1

Miserére mei Deus secúndum
misericórdiam tuam* et secún-
dum multítúdinem miseratiónum
tuárum dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte
mea* et a peccáto meo munda
me.

Quóniam iniquitátem meam ego
cognósco* et peccátum meum
contra me est semper.

Tibi tibi soli peccávi* et malum
coram te feci;

Ut iustus inveniáris in senténtia
tua* et æquus in iudício tuo.

Ecce enim in iniquitáte generá-
tus sum* et in peccáto concépit
me mater mea.

Ecce enim veritátem in corde
dilexísti* et in occúlto sapiéntiam
manifestásti mihi.

Psalm 50

Ontferm U over mij, o God, naar
uw barmhartigheid* en naar de
rijkdom van uw ontferming delg
mijn ongerechtigheid uit.

Was mij grondig van mijn onge-
rechtigheid* en reinig mij van
mijn zonde.

Want ik erken mijn ongerech-
tigheid* en mijn zonde is steeds
tegenover mij.

Tegen U, U alleen, heb ik gezond-
digd* en ik heb kwaad gedaan
voor uw aanschijn,

Zodat Gij rechtvaardig wordt be-
vonden in uw uitspraak* en on-
partijdig in uw oordeel.

Want zie, in ongerechtigheid ben
ik verwekt* en in zonde heeft
mijn moeder mij ontvangen.

Want zie, Gij had de waarheid
in het hart lief* en in het verbor-
gene hebt Gij mij wijsheid laten

Aspérges me hyssópo et mundábor* lavábis me et super nivem dealbábor.

Audíre me fácies gáudium et lætítiam* et exsultábunt ossa quæ contrívisti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis* et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus* et spíritum firmum ínno va in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua* et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui* et spíritu promptíssimo confirmá me.

Docébo ínquos vías tuas* et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus/ Deus salutis meæ* et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries* et os meum annuntiábit laudem tuam.

Non enim sacrificio delectáris* holocáustum si ófferam non placébit.

Sacrificium Deo spíritus contríbúátus* cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

zien.

Besprenkel mij met hysop, en ik zal gereinigd worden* was mij, en ik zal witter worden dan sneeuw.

Laat mij vreugde en blijdschap horen* en juichen zal mijn gebeente, dat Gij hebt verbrijzeld.

Keer uw aangezicht af van mijn zonden* en delg al mijn ongerechtigheden uit.

Schep in mij een zuiver hart, o God* en vernieuw een sterke geest in mijn binnenste.

Verwerp mij niet van uw aanschijn* en neem uw heilige geest niet van mij weg.

Geef mij opnieuw de blijdschap van uw heil* en sterk mij met een vastberaden geest.

Ik zal de ongerechtigen uw wegen leren* en de goddelozen zullen zich tot U bekeren.

Bevrijd mij van bloedschuld, o God/ God van mijn heil* en mijn tong zal uw gerechtigheid loven.

Heer, open mijn lippen* en mijn mond zal uw lof verkondigen.

Want niet in het offer scheidt Gij behagen* het brandoffer, dat ik brengen zou, zal mishagen.

Een offer voor God is een gebroken geest* een vermorzeld en vernederd hart, o God, zult Gij

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion* ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítia/ oblatiónes et holocáusta* tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Antiphona

Próprio * Fílio suo non pepércit Deus sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Antiphona 2

Anxiátus est in me * spíritus meus; in me turbátum est cor meum.

Psalmus cxlii

Dómine exáudi oratióne meam/ áuribus pércipe obsecratióne meam* in veritáte tua exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo* quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam* contrívit in terra vitam meam,

Collocávit me in obsúris* sicut

niet versmaden.

Wees minzaam, Heer, in uw welwillendheid voor Sion* opdat de muren van Jeruzalem worden opgebouwd.

Dan zult Gij het offer van gerechtigheid aanvaarden/ de gaven en brandoffers* dan mag men kalveren op uw altaar leggen.

Antifoon

Zijn eigen Zoon heeft God niet gespaard, maar Hij heeft Hem voor ons allen overgeleverd.

2e antifoon

Mijn geest versmacht in Mij, mijn hart is ontsteld in mijn binnenste.

Psalm 142

Heer, verhoor mijn gebed/ leen uw oor aan mijn smeekbede in uw getrouwheid* verhoor mij in uw rechtvaardigheid.

En treed niet in het gericht met uw dienaar* want niet één levende kan zich rechtvaardigen voor uw aanschijn.

Want de vijand heeft mijn ziel vervolgd* hij heeft mijn leven in de grond getrapt,

Mij in duisternis doen wonen*

mórtuos a sáculo.

Et anxiátus est in me spíritus meus* in médio mei obríguít cor meum.

Memor fui diérum antiquórum/ meditátus sum in ómnibus opéribus tuis* in factis mánuum tuárum recogitábam.

Expándi manus meas ad te* ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine* defécit spíritus meus;

Non abscóndas fáciem tuam a me* ne símilis fiam descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam* quia in te sperávi,

Notam fac mihi viam in qua ámbulem* quia ad te levávi ánimam meam,

Eripe me de inimícis meis Dómine* ad te confúgi.

Doce me fácere voluntátem tuam* quia Deus meus es tu, Spíritus tuus bonus dedúcet me* in terram rectam.

Propter nomen tuum Dómine vivificábis me* in iustítia tua edúces de tribulatióne ánimam meam.

Et in misericórdia tua dispédes

gelijk de doden van eeuwen her. En mijn geest is beangst in mij* mijn hart is verstijfd in mijn binnenste.

Ik was de dagen van weleer indachtig/ ik overwoog al uw werken* ik haalde mij de daden van uw handen voor de geest.

Mijn handen heb ik naar U uitgespreid* als land zonder water ligt mijn ziel voor U.

Verhoor mij haastig, Heer* mijn geest bezwijkt;

Verberg voor mij niet uw gelaat* opdat ik niet hun gelijk word, die ten grave dalen.

Laat mij in de morgen uw barmhartigheid vernemen* want op U heb ik gehoopt,

Maak mij de weg bekend die ik moet gaan* want tot U heb ik mijn ziel verheven,

Ontruk mij aan mijn vijanden* Heer, tot U neem ik mijn toevlucht.

Leer mij uw wil te doen* want Gij zijt mijn God,

Uw goede geest geleide mij* naar een geëffend land.

Omwille van uw naam, Heer, zult Gij mij laten leven* in uw gerechtigheid zult Gij mijn ziel uit de nood redden.

En in uw barmhartigheid mijn

inimícos meos/ et perdes omnes vijanden verdelgen/ en allen te
 qui tribulant ánimam meam* gronde richten die mijn ziel ver-
 quóniam ego servus tuus sum. drukken* want ik ben uw die-
 naar.

Antiphona

Anxiátus est in me * spíritus
 meus; in me turbátum est cor
 meum.

Antifoon

Mijn geest versmacht in Mij, mijn
 hart is ontsteld in mijn bin-
 nenste.

Antiphona 3

Ait latro ad latrónem: * Nos
 quidem digna factis recípimus,
 hic autem quid fecit? Meménto
 mei, Dómine, dum véneris in
 régnum tuum.

3e antifoon

De rover sprak tot de rover: Wij
 ontvangen loon naar werken, maar
 wat heeft deze gedaan? Gedenk
 mij, Heer, als Gij gekomen zijt in
 uw rijk.

Psalmus lxii

Deus Deus meus es tu* ad te de
 luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea/ te desi-
 derávit caro mea* in terra desér-
 ta et árida et inaquósa.

Sic in sancto appáruí tibi* ut
 vidérem virtútem tuam et glóri-
 am tuam.

Quóniam mélior est misericórdia
 tua super vitas* lábia mea laudá-
 bunt te.

Sic benedícam te in vita mea* et
 in nómine tuo levábo manus
 meas.

Sicut ádipe et pinguédine reple-

Psalm 62

God, mijn God zijt Gij* U zoek
 ik bij het eerste licht.

Mijn ziel dorst naar U/ mijn vlees
 verlangt naar U* in een verlaten
 en dor land zonder water.

Zo ben ik in het heiligdom voor
 U verschenen* om uw kracht te
 zien en uw glorie.

Want beter is uw barmhartigheid
 dan leven* mijn lippen zullen U
 prijzen.

Zo wil ik U zegenen, mijn leven
 lang* en in uw Naam mijn handen
 opheffen.

Als met merg en vet worde mijn

átur ánima mea* et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Cum memor ero tui super stratum meum* in matutínis meditabor de te.

Quia fuísti adiutor meus* et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

Adhæsít ánima mea post te* me suscepít dextera tua.

Ipsi vero in ruínam quæsiérunt ánimam meam* introibunt in inferióra terræ.

Tradéntur in potestátem gládii* partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo/ gloriabúntur omnes qui iurant in eo* quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus lxvi

Deus misereátur nostri et benedícat nobis* illúminet vultum suum super nos.

Ut cognoscátur in terra via tua* in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus* confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes/

ziel vervuld* en met juichende lippen zal mijn mond U prijzen.

Wanneer ik aan U denk op mijn legerstede* staat Gij mij in alle vroegte voor de geest,

Omdat Gij mijn helper zijt geweest* en ik onder de dekking van uw vleugels kan juichen.

Mijn ziel is innig aan U gehecht* uw rechterhand is voorgoed mijn steun.

Zij echter hebben mijn ziel gezocht, ten verderve* zij zullen in de diepten der aarde verdwijnen.

Zij zullen overgeleverd worden aan het geweld van het zwaard* zij zullen de prooi der vossen zijn.

Maar de koning zal zich in God verblijden/ allen die bij Hem zweren zullen zich beroemen* want de mond der lasteraars is gestopt.

Psalm 66

God ontferme zich over ons en zegene ons* Hij doe zijn aanschijn over ons lichten,

Omdat op aarde uw weg wordt gekend* onder alle volkeren uw heil.

Dat de volkeren U loven, God* dat alle volkeren U loven.

Dat de natie's zich verheugen en

quóniam iúdicas pópulos in juichen/ want Gij oordeelt de
 æquitáte* et gentes in terra volkeren met gerechtigheid* en
 dfrigis. bestuurt de natie's op aarde.

Confiteántur tibi pópuli Deus* Dat de volkeren U loven, God*
 confiteántur tibi pópuli omnes. dat alle volkeren U loven.

Terra dedit fructum suum* bene- De aarde heeft haar vrucht gege-
 dícat nos Deus Deus noster. ven* zegene ons God, onze God.

Benedícat nos Deus* et métuant Zegene ons God* en dat alle
 eum omnes fines terræ. einden der aarde Hem vrezen.

Antiphona

Ait latro ad latrónem: * Nos
 quidem digna factis recípi- De rover sprak tot de rover: Wij
 mus, hic autem quid fecit? Meménto ontvangen loon naar werken, maar
 mei, Dómine, dum véneris in wat heeft deze gedaan? Gedenk
 régnum tuum. mij, Heer, als Gij gekomen zijt in
 uw rijk.

Antifoon

De rover sprak tot de rover: Wij
 ontvangen loon naar werken, maar
 wat heeft deze gedaan? Gedenk
 mij, Heer, als Gij gekomen zijt in
 uw rijk.

Antiphona 4

Dum conturbáta fúerit * ánima
 mea, Dómine, misericórdiæ me- Al is mijn ziel ontsteld, Heer, Gij
 mor eris. zult uw barmhartigheid indachtig
 zijn.

4e antifoon

Al is mijn ziel ontsteld, Heer, Gij
 zult uw barmhartigheid indachtig
 zijn.

Canticum Habacuc Hab 3, 1^b-19^a

Dómine, audívi auditió- Heer, ik heb uw tijding ver-
 nem tuam* et tímui, Dómine, opus nomen* en ik ben vol ontzag,
 tuum. Heer, voor uw werk.

In médio annórum vivífica illud/ Wek het ten leven in het midden
 in médio annórum notum fácies* der jaren/ in het midden der jaren
 cum irátus fúeris, misericórdiæ zult Gij het bekend maken* nadat
 recordáberis. Gij vertoornd geweest zijt zult Gij
 denken aan ontferming.

Cantiek van Habacuc

Heer, ik heb uw tijding ver-
 nomen* en ik ben vol ontzag,
 Heer, voor uw werk.

Wek het ten leven in het midden
 der jaren/ in het midden der jaren
 zult Gij het bekend maken* nadat
 Gij vertoornd geweest zijt zult Gij
 denken aan ontferming.

Deus a Theman véniet* et God zal van Theman komen* en
 Sanctus de monte Pharan. de Heilige van de berg Pharan.

God zal van Theman komen* en
 de Heilige van de berg Pharan.

Operit cælos glória eius* et
laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit/ rádii
ex mánibus eius* ibi abscóndita
est fortitúdo eius.

Ante fáciem eius ibit mors* et
egrediétur pestis post pedes eius.

Stetit et concússit terram* aspé-
xit et dissólvit gentes.

Et contríti sunt montes sáeculi/
incurvátí sunt colles antíqui* ab
itinéribus æternitátis eius.

In afflictióné vidí tentória Chu-
san* turbántur pelles terræ Má-
dian.

Numquid in flumínibus irátus es,
Dómine/ aut in flumínibus furor
tuus* vel in mari indignátio tua?

Quia ascédes super equos tuos*
quadrígas tuas victríces.

Súscitans suscitábis arcum tuum*
sagíttis replevísti pháretram tu-
am.

In flúvios scindes terram* vidé-
runt te et doluérunt montes.

Effudérunt aquas nubes/ dedit
abýssus vocem suam* in altum
levávit manus suas.

Zijn glorie bedekt de hemelen*
en de aarde is vol van zijn lof.

Zijn glans zal zijn als het licht/
stralen ontspringen aan zijn han-
den* daar is zijn kracht verborgen.

Voor Hem uit zal de dood gaan*
en de pest zal Hem op de voet
volgen.

Hij staat stil en doet de aarde
schudden* Hij ziet toe en doet de
volken uiteenvallen.

Afgesleten zijn de eeuwige bergen/
kromgebogen zijn de oude heuve-
len* onder de schreden van zijn
eeuwigheid.

De tenten van Chusan heb ik in
nood gezien* de tentkleden van
het land van Madian trillen.

Zijt Gij soms tegen de rivieren in
toorn ontstoken, Heer/ of geldt
de stromen uw woede* of de zee
uw verontwaardiging?

Omdat Gij uw paarden zult bestij-
gen* uw overwinnende vierspan-
nen.

Gij heft uw boog en zult hem
spannen* met pijlen hebt Gij uw
koker gevuld.

Met stromen zult Gij de aarde
spletten* de bergen hebben U
gezien en treuren.

De wolken hebben watermassa's
uitgestort/ de afgrond heeft zijn
stem laten horen* hij heeft zijn

Sol et luna stetérunt in habitá-
culo suo/ præ luce sagittárum
tuárum discédunt* præ splen-
dóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu calcábis terram* in
furóre cónteres gentes.

Egréssus es in salútem pópuli
tui* in salútem cum christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii*
denudásti fundaméntum usque
ad petram.

Confodísti iáculis tuis caput bel-
latórum eius/ veniéntium ut tur-
bo ad dispergéndum me* exsul-
tátio eórum, sicut eius, qui dévo-
rat páuperem in abscondito.

Viam fecísti in mari equis tuis*
in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter
meus* ad vocem contremuérunt
lábia mea.

Ingréditur putrédo in óssibus
meis* et subter me vacíllant
gressus mei.

Conquiescam in die tribulatiónis*
ut ascéndat super pópulum, qui
invádit nos.

handen omhooggeheven.

Zon en maan zijn in hun woning
gebleven/ bij het licht van uw
pijlen verdwijnen zij* bij de schit-
tering van uw bliksem-speer.

Met geraas zult Gij de aarde ver-
trappen* in woede de stammen
met voeten treden.

Gij zijt uitgetrokken tot redding
van uw volk* tot redding samen
met uw gezalfde.

Gij hebt de nok van het huis der
goddelozen verpletterd* de grond-
vesten blootgelegd tot op de rots.

Gij doorboort met uw werptuigen
het hoofd van zijn strijders/ die als
een wervelwind aanstormen om
mij te verstrooien* met het ge-
juich als van een die de arme in
een uithoek verslindt.

Gij hebt een weg gebaad op zee
voor uw paarden* op het schuim
van de geweldige wateren.

Ik heb het vernomen en mijn
ingewanden raakten van streek*
bij het gerucht beefden mijn lip-
pen.

Het bederf dringt door in mijn
gebeente* en onder mij wankelen
mijn schreden.

Laat mij rust vinden op de dag
van ellende* moge die dag aan-
breken voor het volk dat ons
overvalt.

Ficus enim non florébit* et non erit fructus in víneis.

Mentiétur opus olívæ,* et arva non áfferent cibum.

Abscíssum est de ovíli pecus* et non est arméntum in præsépi-bus.

Ego autem in Dómino gaudébo* et exsultábo in Deo salvatóre meo.

Dóminus Deus fortitúdo mea/ et ponet pedes meos quasi cervórum* et super excélsa mea dedú-cet me.

Antiphona

Dum conturbáta fúerit * ánima mea, Dómine, misericórdiæ me-mor eris.

Antiphona 5

Meménto mei * Dómine Deus, dum véneris in regnum tuum.

Psalmus cxlviii

Laudáte Dóminum de cælis* laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes ángeli eius* laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna* laudá-te eum omnes stellæ lucéntes.

Want de vijgeboom zal niet bloei-en* en geen vrucht zal er zijn aan de wijnstokken.

De vrucht van de olijf zal tegen-vallen* en de velden zullen geen voedsel opbrengen.

Weggeslept uit de schaapskooi is de kudde* en er is geen vee in de stallen.

Maar ik zal mij verheugen in de Heer* en ik zal juichen in God mijn verlosser.

God de Heer is mijn kracht/ en Hij zal mijn voeten maken als die van herten* en Hij zal mij over mijn hoogten begeleiden.

Antifoon

Al is mijn ziel ontsteld, Heer, Gij zult uw barmhartigheid indachtig zijn.

5^e antifoon

Gedenk mij, Heer, als Gij geko-men zijt in uw rijk.

Psalm 148

Looft de Heer vanuit de hemel* looft Hem in den hoge.

Looft Hem, al zijn Engelen* looft Hem, al zijn krachten.

Looft Hem, zon en maan* looft Hem, alle lichtende sterren.

Laudáte eum cæli cælórum* et aquæ omnes quæ super cælos sunt.	Looft Hem, hemel der hemelen* en alle wateren die boven de hemel zijn.
Laudent nomen Dómini* quia ipse mandávit et creáta sunt.	Laten zij de naam des Heren loven* want Hij beval en zij werden geschapen.
Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi* præcéptum pósuit et non præteríbit.	Hij gaf hun het bestaan voor eeuwig en in de eeuwen der eeuwen* Hij stelde een wet die niet ver gaat.
Laudáte Dóminum de terra* dracónes et omnes abýssi, Ignis grando nix fumus* spíritus procellárum qui facit verbum eius,	Looft de Heer vanaf de aarde* zeedieren en alle waterdiepten, Vuur, hagel sneeuw en nevel* stormwind, die zijn woord volbrengt,
Montes et omnes colles* ligna fructífera et omnes cedri, Béstiaë et univérsa pécora* serpéntes et vólucres pennátæ,	Bergen en alle heuvels* vruchtboomen en alle ceders, Wilde dieren en alle vee* slangen en gevleugelde vogels,
Reges terræ et omnes pópuli* príncipes et omnes iúdice terræ,	Koningen der aarde en alle volkeren* vorsten en alle rechters der aarde,
Iúvenes et vírgines* senes cum iunióribus.	Jongens en meisjes* bejaarden en kinderen.
Laudent nomen Dómini/ quia exaltátum est nomen eius solíus* magnificéntia eius super cælum et terram.	Laten zij de naam des Heren loven/ want zijn naam alleen is hoog verheven* zijn majesteit gaat hemel en aarde te boven.
Et exaltávit cornu pópuli sui/ hymnus ómnibus sanctis eius* fíliis Israel pópulo qui propínquus est ei.	Hij heeft de hoorn van zijn volk verheven/ een lofzang komt al zijn heiligen toe* de kinderen van Israël, het volk dat Hem nabij is.

Psalmus cxlix

Cantáte Dómino cánticum novum* laus eius in ecclésia sanctorum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum* et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro* in týmpano et cíthara psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo* et honorábit mansuétos in salúte.

Iúbilent sancti in glória* læténtur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eorum* et gládii ancípites in mánibus eorum,

Ad faciéndam vindíctam in natióibus* castigatiónes in pópulis,

Ad alligándos reges eorum in compédibus* et nóbiles eorum in mánicis férreis,

Ad faciéndum in eis iudícium conscríptum.* Glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Psalmus cl

Laudáte Dóminum in sanctuáριο eius* laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Psalm 149

Zingt de Heer een nieuw lied* zijn lof weerklinke in de vergadering der heiligen.

Dat Israël zich verblijde in Die haar heeft gemaakt* en dat de kinderen van Sion juichen over hun Koning.

Laten zijn naam in reidans loven* met pauk en cither psalmen voor Hem zingen.

Want de Heer heeft behagen in zijn volk* met heil zal Hij de zachtmoedigen onderscheiden.

Dat de heiligen jubelen van heerlijkheid* zich verblijden op hun legersteden.

Gods lofprijzing in hun mond* en een tweesnijdend zwaard in hun handen,

Om wraak te oefenen onder de natie's* strafgerichten onder de volkeren,

Om hun koningen in voetboeien te slaan* en hun rijksgroten in ijzeren kluisters,

Om het beschreven vonnis aan hen te voltrekken.* Dit is de roem voor al zijn heiligen.

Psalm 150

Looft de Heer om zijn heiligdom* looft Hem om zijn machtig firmament.

Laudáte eum in magnálibus eius* laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ* laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro* laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus/ laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis.* Omne quod spirat laudet Dóminum.

Looft Hem om zijn machtige daden* looft Hem naar zijn ontzaglijke grootheid.

Looft Hem met bazuingeschal* looft Hem met harp en cither.

Looft Hem met pauk en dans* looft Hem met snarenspeel en fluit.

Looft Hem met rinkelende cymbalen/ looft Hem met schallende bekkens.* Alles wat ademt, love de Heer.

Antiphona

Meménto mei * Dómine Deus, dum véneris in regnum tuum.

Antifoon

Gedenk mij, Heer, als Gij gekomen zijt in uw rijk.

Versus

Y. Christus factus est pro nobis obœdiens usque ad mortem.

R. Mortem autem crucis.

Vers

Y. Christus is voor ons gehoorzaam geworden tot de dood.

R. Tot de dood aan het kruis.

Antiphona ad Benedictus

Posuérunt * super caput eius causam ipsíus scriptam: Iesus Nazarénus, Rex Iudæórum.

Antifoon bij het Benedictus

Boven zijn hoofd bracht men een opschrift aan met de reden van zijn veroordeling: Jezus van Nazaret, Koning der Joden.

Canticum Zachariæ

Benedíctus Dóminus, Deus Israel* quia visitávit et fecit redemptiónem plebi suæ

Lofzang van Zacharias

Geprezen zij de Heer, de God van Israël* omdat Hij omziet naar zijn volk en het bevrijdt.

Et eréxit cornu salútis nobis* in
domo David púeri sui,

Sicut locútus est per os sanctó-
rum* qui a sáculo sunt, prophe-
tárum eius,

Salútem ex inimícis nostris* et
de manu ómnium, qui odérunt
nos;

Ad faciéndam misericórdiam cum
pátribus nostris* et memorári
testaménti sui sancti,

Iusiurándum, quod iurávit ad
Abraham patrem nostrum* datú-
rum se nobis,

Ut sine timóre, de manu inimicó-
rum liberáti* serviámus illi

In sanctitáte et iustítia coram
ipso* ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi
vocáberis* præsibis enim ante
fáciem Dómini paráre vias eius,

Ad dandam sciéntiam salútis
plebi eius* in remissionem pec-
catorum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei
nostri* in quibus visitábit nos
óriens ex alto,

Illumináre his, qui in ténebris et
in umbra mortis sedent* ad diri-
géndos pedes nostros in viam
paciis.

Een redder heeft Hij ons ver-
wekt* in het geslacht van David,
zijn getrouwe;

Zoals Hij reeds van oudsher had
verklaard* bij monde van zijn
heilige profeten:

Verlossing uit de macht van onze
vijanden* en uit de hand van
allen die ons haten.

Zo zal Hij onze vaderen barmhar-
tig zijn * zijn heilige verbond
gestand doen;

De eed aan onze vader Abraham
gezworen* ons eenmaal te verle-
nen;

Om aan de greep van vijanden
ontruikt* Hem zonder vrees te
dienen;

In vroomheid en gerechtigheid*
al onze dagen voor zijn aanschijn.

En gij, kind, zult profeet zijn van
de Allerhoogste* want gij gaat
voor de Heer uit om zijn weg te
banen.

Gij zult zijn volk de boodschap
van verlossing brengen* door de
vergeving van hun zonden;

Dank zij de innige barmhartigheid
van onze God* die als een nieu-
we dag voor ons zal opgaan;

Om licht te brengen in het duister
en de schaduw van de dood* en
onze voeten te geleiden op een
weg van vrede.

Antiphona

Posuérunt * super caput eius
causam ipsíus scriptam: Iesus
Nazarénus, Rex Iudæórum.

Antifoon

Boven zijn hoofd bracht men een
opschrift aan met de reden van
zijn veroordeling: Jezus van Naza-
ret, Koning der Joden.

Men knielt neer voor een stil gebed.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine,
super hanc famíliam tuam + pro
qua Dóminus noster Iesus Chris-
tus non dubitávit mánibus tradi
nocéntium * et crucis subíre
torméntum. Qui tecum vivit et
regnat in unitáte Spíritus Sancti,
Deus, per ómnia sáecula sæcu-
lórum. Amen.

Gebed

Wij bidden U, Heer, zie genadig
neer op deze gemeenschap van U,
voor wie onze Heer Jezus Chris-
tus niet gearzeld heeft zich aan
de handen van de boosdoeners
over te leveren en de foltering
van het kruis te ondergaan. Die
met U leeft en heerst in de een-
heid van de Heilige Geest, God,
door de eeuwen der eeuwen.
Amen.